

Epistola

(Mitji Mejaku ob petindvajseti obletnici smrti)

Če, dragi Mitja, mir tvoj motim
z besedo zemeljskih križpotij,
je to, ker v tvoji se bližini
bude na lepi čas spomini.
Saj veš: bili smo dobra klapa,
France, Cirila, Milan, Rapa*
in ti, uspehov naših tvorec,
nemirni duh, poet, govorec
presenetljive elokvence,
neobičajne za Slovence.
Ko zrem te takega v debati
o lepem stiha in srca
ali v ekstazi med penati,
spoznavam vedno bolj moža,
ki je imel talent razkošen,
a šel s sveta je neiztrošen.

Minilo je četrto stoletja
od tistikrat, a tega štetja
vam ni več mar. Vam vlada večnost.
Nam skrb, menjave in povprečnost.
A sredi stalnic in menjav
ti si nam drag kot prej ostal.
V tem lepem znamenju sožitja
živih in mrtvih, dragi Mitja,
te nagovarjam kot mejaka –
sosedo, ki nas onstran čaka,
da ti povem, kaj časov sile,
kar ni te, tu so spremenile.
Predvsem: dobili smo državo,
kar res je zgodovinska stvar!
Zdaj jo še toplo kot za stavo

* France, Cirila, Milan, Rapa: France Vurnik, Ciril Zlobec, Ciril Stani, Milan Avguštin, Rapa Šuklje in jaz smo bili člani Literarne redakcije Radia Ljubljana pod vodstvom Mitje Mejaka.

ponujamo Evropi v dar,
 a med seboj smo na vsej črti
 zadržani, sprti in zavrti.
 Na radiu, na starem valu
 so nove igre, nove štime,
 večstrankarskemu personalu
 pa vlada mož iz Argentine.
 Podobno v vladni je palači,
 le možu tam je mnogo težje:
 uhajajo mu pomagači,
 a ne na Rugljevo nabrežje.

Ko sva pri tem: vse boljša vina
 premore naša domovina,
 a družba draveljskega pitja**
 ni več za Bakhova odkritja,
 v gostilni naši pa se zdaj
 servira riž in moutaj.
 A brez ozira na premene
 še zmeraj iste so dileme:
 biti – ne biti, preživeti,
 molčati ali pesem peti.
 Ti si jo pel, čeprav v oceni
 si kritiški zatrl navdih,
 a tvoje Cvetje je v jeseni
 bilo en sam prekrasen stih.
 Ta kakor drugi še živijo.
 V njih ti, ki kličem ti adijo.
 Pozdravi Ceneta in Petra***
 in naše mlade, vse iz spektra
 svetlobe padajočih zvezd,
 ki svetite v mrak naših cest.
 Z njih nas vseeno, dragi Mitja,
 ne kliči še v nebeške svate,
 naj neutrujeni od žitja
 živimo tu še malo zate,
 ki si s preskromno bero let
 zapustil davno nas in svet.

Tone Pavček

** Družba draveljskega pitja – širše literarno radijsko omizje v gostilni Pri Gustelnu v Dravljah.

*** Pozdravi Ceneta in Petra – pesnika Cene Vipotnik in Peter Levec.